
2019

XXI МІЖНАРОДНА НАУКОВО-ПРАКТИЧНА ІНТЕРНЕТ-КОНФЕРЕНЦІЯ

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ СУЧАСНОЇ НАУКИ В КРАЇНАХ ЄВРОПИ ТА АЗІЇ

30 листопада 2019 р.

Переяслав

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДЕРЖАВНИЙ ВИЩИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД
«Переяслав-Хмельницький державний педагогічний
університет імені Григорія Сковороди»

молодіжна громадська організація
«НЕЗАЛЕЖНА АСОЦІАЦІЯ МОЛОДІ»

студентське наукове товариство історичного факультету
«КОМІТЕТ ДОСЛІДЖЕННЯ ІСТОРІЇ ТА СУЧАСНОСТІ»

МАТЕРІАЛИ

XXI Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції
**«Проблеми та перспективи розвитку сучасної науки
в країнах Європи та Азії»**

30 листопада 2019 р.

ЗБІРНИК НАУКОВИХ ПРАЦЬ

МИНИСТЕРСТВО ОБРАЗОВАНИЯ И НАУКИ УКРАИНЫ
ГОСУДАРСТВЕННОЕ ВЫСШЕЕ УЧЕБНОЕ ЗАВЕДЕНИЕ
«Переяслав-Хмельницкий государственный педагогический университет
имени Григория Сковороды»

молодежная общественная организация
«НЕЗАВИСИМАЯ АССОЦИАЦИЯ МОЛОДЕЖИ»

студенческое научное общество исторического факультета
«КОМИТЕТ ИССЛЕДОВАНИЯ ИСТОРИИ И СОВРЕМЕННОСТИ»

МАТЕРИАЛЫ

XXI Международной научно-практической интернет-конференции
**«Проблемы и перспективы развития современной науки
в странах Европы и Азии»**

30 ноября 2019 г.

СБОРНИК НАУЧНЫХ РАБОТ

Матеріали XXI Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції **«Проблеми та перспективи розвитку сучасної науки в країнах Європи та Азії»** // Збірник наукових праць. – Переяслав, 2019 р. – 280 с.

Материалы XXI Международной научно-практической интернет-конференции **«Проблемы и перспективы развития современной науки в странах Европы и Азии»** // Сборник научных трудов. – Переяслав, 2019 г. – 280 с.

ГОЛОВНИЙ РЕДАКТОР:

В.П. Коцур,

доктор історичних наук, професор, дійсний член НАПН України,
ректор ДВНЗ «Переяслав-Хмельницький державний педагогічний університет імені Григорія Сковороди».

ГЛАВНЫЙ РЕДАКТОР:

В.П. Коцур,

доктор исторических наук, профессор, действительный член НАПН Украины, ректор ГВУЗ «Переяслав-Хмельницький державний педагогічний університет імені Григорія Сковороди».

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:

С.М. Рик – к.ф.н., доцент;

Г.Л. Токмань – д.п.н., професор;

Н.В. Ігнатенко – к.п.н., професор;

В.В. Куйбіда – к.біол.н., доцент;

В.А. Вінс – к.псих.н.;

Ю.В. Бобровнік – к.і.н.;

РЕДАКЦИОННАЯ КОЛЛЕГИЯ:

С.М. Рик – к.ф.н., доцент;

Г.Л. Токмань – д.п.н., професор;

Н.В. Ігнатенко – к.п.н., професор;

В.В. Куйбіда – к.біол.н., доцент;

В.А. Вінс – к.псих.н.;

Ю.В. Бобровнік – к.і.н.;

Члени оргкомітету інтернет-конференції:

Ю.В. Бобровнік,

А.П. Король,

Ю.С. Табачок.

Члены оргкомитета интернет-конференции:

Ю.В. Бобровнік,

А.П. Король,

Ю.С. Табачок.

Упорядники збірника:

Ю.В. Бобровнік,

А.М. Вовкодав.

Составители сборника:

Ю.В. Бобровнік,

А.М. Вовкодав.

Сума опадів за середньо багаторічний період викидання волоті – повна стиглість складає 156 мм. За період з 2011 по 2030 рр. сума опадів зростає до 159 мм, а за період з 2031 по 2050 рр. – до 179 мм, в порівнянні з середньо багаторічною.

За умов реалізації сценарію зміни клімату А2 сумарне випаровування за період сходи – викидання волоті за період з 2011 по 2030 рр. зменшиться на 8 мм, а за період з 2031 по 2050 рр. на 9 мм від середньо багаторічного 120 мм. Сумарна випаровуваність за період з 2011 по 2030 рр. збільшиться зростає до 315 мм, а за період з 2031 по 2050 рр. до 307 мм, що більше від середньо багаторічної на 23 та 15 мм.

Дефіцит вологи у ґрунті за середньо багаторічний період сходи – викидання волоті склав 172 мм. За період з 2011 по –2030рр. дефіцит вологості підвищиться до 203 мм та до 196 мм за період з 2031 по 2050 рр.

Відносна вологозабезпеченість посівів проса за період сходи – викидання волоті в середньо багаторічному складає 0,41відн.од. За періоди з 2011 по 2030 рр. та з 2031 по 2050 рр. вологозабезпеченість зменшиться до 0,36 відн.од., що становить 87% від середньо багаторічної.

Сумарне випаровування за період викидання волоті – повна стиглість за період з 2011 по 2030 рр. зменшиться від середньо багаторічного на 7 мм і складатиме 73 мм. За період з 2031 по 2050 рр. сумарне випаровування складатиме 81 мм, в порівнянні з середньо багаторічним 80 мм.

Сумарна випаровуваність за період викидання волоті – повна стиглість за періоди з 2011 по 2030 рр. та з 2031 по 2050 рр. збільшиться від середньо багаторічної на 6 та 9 мм відповідно.

Дефіцит вологи у ґрунті з середньо багаторічний період за період викидання волоті – повна стиглість склав 150 мм. За період з 2011 по – 2030рр. дефіцит вологості підвищиться до 163 мм та до 158 мм за період з 2031 по 2050 рр., що вище від середньо багаторічного на 13 мм та 8 мм відповідно.

Відносна вологозабезпеченість посівів проса за період викидання волоті – повна стиглість в середньо багаторічному складає 0,35відн.од. За період 2011 по 2030 рр. вологозабезпеченість зменшиться і складатиме 88%, а за період з 2031 по 2050 рр. - 97% від середньо багаторічної.

За вегетаційний період в середньо багаторічному середня температура повітря складає 20,0°C. За сценарієм А2за період з 2011 по 2030 рр. середня температура повітря складає 19,9°C, що нижче від середньо багаторічної на 0,1°C. За період з 2031 по 2050 рр. температура повітря склала 20,16 °C, що вище від середньо багаторічної на 0,6 °C.

Сума ефективних температур в середньо багаторічному за вегетаційний період складає 1542 °C. За періоди з 2011 по 2030 рр. та з 2031 по 2050 рр. сума ефективних температур зростає до 1648 °C та 1632 °C, що вище від середньо багаторічної на 106 °C та 90 °C відповідно.

Сума опадів в середньо багаторічному за вегетаційний період складає 159 мм. За період з 2011 по 2030 рр. сума опадів менше від середньо багаторічної на 7 мм. За період з 2031 по 2050 рр. сума опадів підвищиться від середньо багаторічної на 13 мм.

Відносна вологозабезпеченість посівів проса за вегетаційний період в середньо багаторічному складає 0,38 відн.од. За період 2011 по 2030 рр. вологозабезпеченість зменшиться до 0,34 відн.од., що становить 94% від середньо багаторічної. За період з 2031 по 2050 рр. вологозабезпеченість посівів проса складатиме 95% від середньо багаторічної.

Література:

1. Cline, William R. Global Warming and Agriculture: Impact Estimates by Country. (Washington: Center for Global Development and Peterson Institute for International Economics), 2007.
2. Meenakshi Sushma. Improved heat tolerance and drought resistance help millet fight climate change. Down To Earth, 2017.
3. Просвиркина А.Г. Агрометеорологические условия и продуктивность проса / А.Г. Просвиркина. – Л.: Гидрометеоиздат, 1987. – 23 с.
4. Польовий А.М. Моделювання гідрометеорологічного режиму та продуктивності агроєкосистем. К.: КНТ, 2007. 344 с.

Ольга Крикун, Ілля Устинов
(Мелітополь, Україна)

ФОРМУВАННЯ ПРИРОДНО-ЗАПОВІДНОГО ФОНДУ ЯК УМОВА ОПТИМІЗАЦІЇ ПЕРЕТВОРЕНОГО ЛАНДШАФТУ

Людина і суспільство не можуть існувати і розвиватися поза природою. Звідси виникає проблема взаємодії природи і суспільства, суспільного і природного. В широкому розумінні під природою мають на увазі весь навколишній матеріальний світ. Проте природа відрізняється від суспільства. Вона завжди існувала, а суспільство виникає на її основі в певний історичний проміжок часу. Природа існувала і далі може існувати без суспільства. А суспільство без природи існувати не може. Тому, що воно є об'єктивним середовищем життя людей (повітря, вода, земля тощо).

Розвиток промислового й аграрного виробництва, використання значної кількості природних ресурсів, урбанізація та інші складні антропогенні процеси стали чинниками, які суттєво впливають на

цілісність природних екосистем і структурно-функціональну організацію ландшафтів, зумовлюють глибокі зміни у біогеоценотичному покриві, руйнування біологічного і ландшафтного різноманіття, знижують ступінь біотичної модифікації ландшафтів [4, 5, 10]. За сучасних моделей споживання і виробництва природні ресурси продовжують використовувати швидше, ніж вони можуть відновлюватися. Недотримання у процесі виробничо-господарської діяльності законів, правил і принципів природокористування [2] призвело до порушення стійкості ландшафтних систем, виникнення негативних екологічних ефектів (забруднення навколишнього середовища, зникнення видів рослин і тварин, ерозія ґрунтів, обміління рік, паводки та ін.), погіршення умов середовища життєдіяльності людей [14, 15, 16].

Головними вимогами законів природокористування є забезпечення функціональної цілісності й оптимального співвідношення компонентів у природних і природно-антропогенних системах, а також максимального збереження біогеоценотичного покриву, біологічного і ландшафтного різноманіття. У разі порушення цих вимог втрачається надійність природних екосистем – здатність екосистеми (ландшафту) існувати без різких змін структури і функцій, а також порівняно повно саморегулюватися і самовідновлюватися [12, с. 266].

Надання пріоритетності політиці нерегульованого споживання природних ресурсів зумовлює нарощування антропогенного навантаження на ландшафти і хід природних процесів у них. Потенційні можливості природних екосистем протидіяти цим процесам перебувають на грані вичерпання. Освоєння нових територій і нових ресурсів призвело до ущільнення географічного простору [4] і необхідності обмеження певних параметрів розвитку в сфері економіки, споживання ресурсів та простору [1].

Відповідно до цього потрібно вживати адекватні організаційно-господарські заходи щодо переходу до режиму інтегрального керування природними територіальними комплексами. Найфундаментальнішою ідеєю і реагуванням на дигресивні процеси у природі, зумовлені хаотичним і в основі споживацьким природокористуванням, є ідея сталого розвитку, один із принципів якої – збереження природного середовища, біологічного і ландшафтного різноманіття. Уважають, що ідея створення територій природно-заповідного фонду (ПЗФ) є інтегральною у справі збереження природного середовища, оптимізації ландшафтів, збереження генофонду живої природи, формування сприятливих умов для життєдіяльності людини [12, с. 268].

Базові критерії відбору ключових територій екомережі: Базовими критеріями відбору ключових територій за Ю.Р. Шелягом-Сосонко (1999) є: ступінь природності території та її різноманіття; рівень багатства різноманіття; рівень значення різноманіття; рідкісність різноманіття; представленість ендемічних, реліктових та рідкісних видів; репрезентативність різноманіття; типовість різноманіття; повнота різноманіття; оптимальність розміру та природності меж; ступінь функціонального значення різноманіття; відповідність повній ландшафтній структурі; наявність антропогенно змінених територій, багатих на біорізноманіття; наявність рослин і тварин, специфічних для традиційних агроцепозів; можливість інтеграції в Європейську екомережу.

За своїм значенням ключові території можна розділи на три групи:

- відзначаються різноманітністю або унікальністю біоти;
- є територією на якій добре збереглися природні ландшафти, що мають континентальну, національну або регіональну цінність;
- представляють собою перетворені людиною ландшафти, що мають значну історико-культурну цінність [3].

Розвиток мережі територій та об'єктів природно-заповідного фонду (далі - ПЗФ) України є одним із основних пріоритетів екологічної політики країни, про що свідчать Указ президента України від 23.05.2005 №838/2005 «Про заходи щодо дальшого розвитку заповідної справи в Україні», Закон України «Про Основні засади (стратегію) державної екологічної політики України на період до 2020 року» від 21.12.2010 №2818- VI та інші нормативні документи. Саме створення територій та об'єктів природно-заповідного фонду можна назвати не лише основним, але і найбільш ефективним механізмом в процесі охорони природних екосистем, унікальних природних територій, ландшафтів та рідкісних видів рослин і тварин.

Перш за все необхідно сказати, що собою представляють ті чи інші території чи об'єкти ПЗФ та якими нормативними документами регулюється порядок їх створення та функціонування.

Правові основи створення, організації, охорони, ефективного використання природно-заповідного фонду України, відтворення його природних комплексів та об'єктів визначає Закон України «Про природно-заповідний фонд України», Закон України «Про охорону навколишнього природного середовища», Закон України «Про рослинний світ», Закон України «Про тваринний світ», Закон України «Про Основні засади (стратегію) державної екологічної політики України на період до 2020 року» та іншими нормативно-правовими актами [13].

Відповідно до Закону України «Про природно-заповідний фонд України» природно-заповідний фонд становлять ділянки суші і водного простору, природні комплекси та об'єкти яких мають особливу природоохоронну, наукову, естетичну, рекреаційну та іншу цінність і виділені з метою збереження природної різноманітності ландшафтів, генофонду тваринного і рослинного світу, підтримання загального екологічного балансу та забезпечення фонового моніторингу навколишнього природного середовища. Крім того, Закон визначає, що території та об'єкти ПЗФ поділяються на природні території та об'єкти, а саме: природні заповідники, біосферні заповідники, національні природні парки, регіональні ландшафтні парки,

заказники, пам'ятки природи, заповідні урочища; штучно створені об'єкти – ботанічні сади, дендрологічні парки, зоологічні парки, парки-пам'ятки садово-паркового мистецтва.

Заповідні території охороняються як національне надбання, до яких встановлюється особливий режим охорони, відтворення і використання. Україна розглядає цей фонд як складову частину світової системи природних територій та об'єктів, що перебувають під особливою охороною.

Збереження територій та об'єктів природно-заповідного фонду забезпечується різноманітними способами, зокрема встановленням заповідного режиму; організацією систематичних спостережень за станом заповідних природних комплексів та об'єктів; проведенням комплексних досліджень; додержанням вимог щодо охорони територій та об'єктів природно-заповідного фонду під час здійснення господарської, управлінської та іншої діяльності, розробкою проектною і проектно-планувальною документації, землевпорядкування, лісовпорядкування, проведення екологічних експертиз, проведення інших заходів з метою збереження територій та об'єктів природно-заповідного фонду.

Природно-заповідні території та об'єкти з додержанням вимог, встановлених чинним законодавством України можуть використовуватися: у природоохоронних цілях; науково-дослідних цілях; оздоровчих та рекреаційних цілях; освітньо-виховних цілях; для потреб моніторингу навколишнього природного середовища [1, с. 41; 11, с. 72].

Забезпечення режиму території ПЗФ, здійснення заходів по відтворенню (відновленню) природних ресурсів суттєво примножить багатство місцевої флори та фауни. Створення заповідних територій забезпечує попередження правопорушень, засмічення і захаращення території; реалізує заходи з профілактики та захисту природних комплексів від шкідників та хвороб; запобігає виникненню пожеж та інших надзвичайних ситуацій тощо.

Освітньо-виховна діяльність ПЗФ сприяє підвищенню рівня екологічної культури місцевого населення і відвідувачів та відіграє важливу роль у вихованні місцевої молоді та екологічному інформуванні населення шляхом проведення просвітницької роботи серед дошкільних та шкільних закладів, випуску буклетів, часописів, фільмів, книг, посібників тощо [3, с. 59; 9, с. 97].

Рекреаційна діяльність на території ПЗФ є прямою інвестицією в економічний розвиток регіону. Вона здійснюється шляхом створення сприятливих умов для відпочинку відвідувачів, включає різноманітне облаштування екологічних та туристичних маршрутів, а також зон відпочинку; організацію екологічних таборів для школярів та молоді; залучення місцевого населення до рекреаційної діяльності [6, с. 60; 7, с. 131].

Література:

1. Арсененко І.А. Природні туристичні ресурси як важливий чинник розвитку туризму в Запорізькому регіоні / І.А. Арсененко, Л.М. Донченко, І.А. Донець // International Scientific and Practical Conference World science. – Том 4. – № 12 (28). – Dubai: ROST, 2017. – С. 41-50.
2. Бортников Є.Г. Еколого-геологічні проблеми промислово розвинутих територій як наслідок впливу антропогенного фактора / Є.Г.Бортников, О.В.Левада, Л.М.Даценко, Л.А.Проخورова // Постметодика. – №7-8 (45-46). – 2002. – С. 74-77.
3. Байтеряков О.З. Оцінка Старо-Бердянського лісництва для змагального туризму / О.З. Байтеряков, А.М. Солоненко, С.М. Прийма // Регіональні проблеми розвитку приморських територій: теорія і практика: матеріали Міжнар. наук.-практ. інтернет-конф. – Мелітополь, 2014. – С. 59-63.
4. Гродзинський М.Д. Основи ландшафтної екології / М.Д. Гродзинський. – К.: Либідь, 1993. – 224 с.
5. Даценко Л. М. Північно-Західне Приазов'я: геологія, геоморфологія, геолого-геоморфологічні процеси, геоекологічний стан: монографія / Л.М. Даценко, В.В. Молодиченко, О.В. Непша та ін. – Мелітополь: Вид-во МДПУ ім. Б. Хмельницького, 2014. – 308 с.
6. Донченко Л.М. Рекреационная деятельность на территориях и объектах природно-заповедного фонда Запорожской области / ЛМ Донченко, ГВ Тамбовцев, ВМ Иванова, ТА Сапун // Інтеграція фундаментальних та прикладних досліджень в географічній, екологічній та хімічній освіті: матеріали Всеукр. наук.-практ. інтернет-конф.(м. Умань, 15 листопада 2018 р.). – Умань: Видавець «Сочінський ММ», 208. – С. 60-62.
7. Донченко Л.М. Ботієвська ВЕС – об'єкт індустріального туризму в Запорізькій області / ЛМ Донченко, ОВ Непша, ВМ Іванова // Географія та туризм: матеріали ІІ Всеукр. наук.-практ. Інтернет-конф. Харківського національного педагогічного університету ім. ГС Сковороди (26 лютого 2019 р., м. Харків). – Харків: ХНПУ ім. ГС Сковороди, 2019. – С.131-136.
8. Заповідна справа. Практикум. Навчально-методичний посібник для виконання практичних робіт студентами денної та заочної форми навчання спеціальності 6.040106 «Екологія, охорона навколишнього середовища та збалансоване природокористування» / Укладачі: доц. Мудрак О.В., доц. Кравчук Г.І., аспір. Єлісавенко Ю.А., ст. викладач Дзюмак М.А. – Вінниця: ВНАУ, 2011. – 96 с.
9. Іванова В.М. Екологічний туризм як природоохоронна складова ландшафтів України / В.М. Іванова, Чеберяк А.О. // Zbiór artykułów naukowych Konferencji Międzynarodowej Naukowo-Praktycznej «Teoretyczne i praktyczne aspekty rozwoju współczesnej nauki» (29.06. 2016-30.06. 2016). – Warszawa: Sp. z oo «Diamond trading tour». – С.97-99.
10. Левада О.М. Техногенез і геодинаміка як фактори впливу на геологічне середовище м. Дніпро / О.М. Левада, Д.М. Неволько // Наукове сьогодення: теоретико-прикладні дослідження та перспективи.

- Матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції 17 травня 2019 року. – Мелітополь: Вид-во МДПУ імені Богдана Хмельницького, 2019. – С.35-39.
- 11.Мацюра О.В. Екологічна стежка як активний засіб формування принципів екологічного гуманізму / О.В. Мацюра, А.М. Солоненко // Постметодика. – 2005. – № 4-5. –С. – 72-75.
 - 12.Приходько М.Регіональна екологічна мережа як чинник оптимізації ландшафтів Івано-Франківської області / М. Приходько // Вісник Львівського ун-ту. Серія географічна. – 2004. – Вип. 30. – С. 266-273.
 - 13.Проблеми екологічного та соціально-правового розвитку Азово-Чорноморського регіону. – К.: Міленіум, 2013. – 427 с.
 - 14.Прохорова Л.А. Геолого-геоморфологические процессы в урбанизированных ландшафтах / Л.А. Прохорова // Вісник Одеського національного університету. Географічні та геологічні науки. – т 6. – Том 13. – 2008. – С.151-156.
 - 15.Прохорова Л.А. Антропогенне навантаження на природне середовище промислового міста (м. Мелітополь) / Л.А. Прохорова // Суспільно-географічні дослідження природно-господарського комплексу Запорізького краю і суміжних територій, (16-17.10.р, м. Мелітополь). – Мелітополь: ТОВ «Видавництво Мелітополь», 2003. – С. 37-39.
 - 16.Прохорова Л.А. Процеси підтоплення як фактор геоекологічного ризику в техногенно навантажених ландшафтах / Л.А. Прохорова // Регіональні проблеми України: географічний аналіз та пошук шляхів вирішення. Збірник наукових праць. – Херсон: ПП Вишемирський, 2007. – С. 228-232.

Науковий керівник:

кандидат геологічних наук, доцент Прохорова Л.А.

**Лариса Прохорова, Наталія Волк
(Мелітополь, Україна)**

ГЕОЕКОЛОГІЧНІ УМОВИ РОЗВИТКУ ТА ФУНКЦІОНУВАННЯ АЗОВО-ЧОРНОМОРСЬКОГО БАСЕЙНУ ЯК ЄДИНОЇ ГЕОЛОГІЧНОЇ СИСТЕМИ

Сучасні уявлення про особливості структурно-тектонічних умов Азово-Чорноморського регіону, його геолого-геоморфологічних та геолого-геоекологічних умов можна скласти аналізуючи численні публікації, в яких викладаються результати тектонічних, геологічних, геоморфологічних та геофізичних досліджень, проблеми походження, часу закладення і тектонічної будови Чорноморської та Азовської западини. В межах морської геології та загальної геології Землі такі питання досі стають предметом активних наукових дискусій, що тривають з кінця ХІХ століття. Ціла плеяда видатних океанологів та морських геологів таких як А.Д. Архангельський, Н.М. Страхов, В.А. Обручов, Д.В. Наливкин, Б.Л. Личков, М.В. Муратов досліджували геологічну історію формування Азово-Чорноморського басейну.

У історії людства Азово-Чорноморських басейн займав незмінне важливе значення, особливо для цього регіону з міцною людською цивілізацією, тому історія формування та динамічних змін цього природного морського утворення привертала увагу з давніх часів. Але систематичне та цілеспрямоване дослідження геологічного середовища Азово-Чорноморського басейну було розпочато достатньо пізніше, локальними дослідженнями речовинного складу донних відкладів басейну, що проводилися на межі ХІХ – ХХ сторіччя. Такі дослідження зокрема відбулися під час першої масштабної комплексної чорноморської експедиції у 1890-1891 рр. під керівництвом І.П. Шпіндлера. Внаслідок багаторічної праці цієї експедиції було отримано багато безцінного первинного фактичного матеріалу щодо речовинного складу, літології, тектоніки і стратиграфії дна, проаналізовано унікальні дані стосовно геологічної будови континентальної окраїни та ложа моря, а також усього Азово-Чорноморського басейну [1].

Азово-Чорноморський басейн сформувався в сучасних контурах переважно у пізньопонтичний час. В пізньому пліоцені (кімерійський, апшеронський та куюльницький час) межі морських басейнів лише на окремих ділянках в незначній мірі виходили за контури сучасної лінії. Характерною рисою для четвертинного періоду виступають неодноразові глобальні зледеніння, які в свою змінювалися значними потепліннями. Це знайшло своє відображення в помітних змінах рівня Світового океану і пов'язаного з ним Середземноморського басейну, в тому числі басейнів Азовського та Чорного морів. При цьому у регіоні впродовж плейстоцену відбулося не менше п'яти-шести епох зледеніння та відповідної ж кількості потеплень клімату. У геологічному, геоморфологічному, фізико-географічному відношенні при характеристики формування та функціонування Світового океану Азово-Чорноморський басейн постає частиною Середземного моря та відноситься до басейну Атлантичного океану. Але з урозумінням як єдності Чорного та Азовського морів, так і з розбіжностями їх геологічних історій можна визначити такі риси фізико-географічних відмінностей: за географічним положенням; за глибиною то розміром; за рівнем солоності; за флорою та фауною [3].

Сучасна геолого-геоморфологічна улоговина Чорного моря, і як наслідок, загальна площа поверхні Чорного моря становить 413 490 км², об'єм – 529 955 км³, причому, шар від поверхні до глибини 200м займає 67 595 км³, а від 200 м до дна - близько 462 360 км³, або 87,3%. Так як у воді Чорного моря кисень присутній лише до глибини 175-200 м, то верхній «живий» шар становить всього 13%. Таким чином, 87%

ЗМІСТ / СОДЕРЖАНИЕ**СЕКЦІЯ: БІОЛОГІЧНІ НАУКИ**

Світлана Заболотная, Татьяна Лебская, Лариса Баль-Прилипко (Київ, Україна) БИОХИМИЧЕСКИЕ ОСОБЕННОСТИ ИКРЫ СИБИРСКОГО ОСЕТРА, ВЫРАЩЕННОГО В УСЛОВИЯХ АКВАКУЛЬТУРЫ	6
Ксенія Петрова (Вінниця, Україна) ФАУНА КОЛЕМБОЛ (COLLEMBOLA, ENTOGNATHA) ПРИРОДНИХ ЦЕНОЗІВ МІКРОРАЙОНУ САБАРІВ, м. ВІННИЦЯ	8
Катерина Савицька (Одеса, Україна) ВЗАЄМОДІЯ МІКРООРГАНІЗМІВ ПРИ УТВОРЕННІ КОНСОРЦІУМІВ	10
Станіслав Федоров (Вінниця, Україна) ТЕЛОМЕРАЗНА АКТИВНІСТЬ ОМАРА АМЕРИКАНСЬКОГО	12

СЕКЦІЯ: ГЕОГРАФІЯ ТА ГЕОЛОГІЯ

Галич Єлизавета Анатоліївна, Ярова Галина Сергіївна (Одеса, Україна) ОСОБЛИВОСТІ ТЕМПЕРАТУРНОГО РЕЖИМУ НА ТЕРИТОРІЇ ОДЕСЬКОЇ ОБЛАСТІ	15
Наталія Данілова (Одеса, Україна) ОЦІНКА АГРОКЛІМАТИЧНИХ УМОВ ВЕГЕТАЦІЇ ПРОСА ЗА РЕАЛІЗАЦІЇ СЦЕНАРІЮ А2	19
Ольга Крикун, Ілля Устинов (Мелітополь, Україна) ФОРМУВАННЯ ПРИРОДНО-ЗАПОВІДНОГО ФОНДУ ЯК УМОВА ОПТИМІЗАЦІЇ ПЕРЕТВОРЕНОГО ЛАНДШАФТУ	20
Лариса Прохорова, Наталія Волк (Мелітополь, Україна) ГЕОЕКОЛОГІЧНІ УМОВИ РОЗВИТКУ ТА ФУНКЦІОНУВАННЯ АЗОВО-ЧОРНОМОРСЬКОГО БАСЕЙНУ ЯК ЄДИНОЇ ГЕОЛОГІЧНОЇ СИСТЕМИ	23
Лариса Прохорова, Ганна Смирнова (Мелітополь, Україна) АГРОГОСПОДАРСЬКА ДІЯЛЬНІСТЬ В УМОВАХ РИЗИКОВАНОГО ЗЕМЛЕРОБСТВА (НА ПРИКЛАДІ ПАТ «АГРО-СОЮЗ» СИНЕЛЬНИКОВСЬКОГО РАЙОНУ ДНІПРОПЕТРОВСЬКОЇ ОБЛАСТІ).....	25
Катерина Шалай, Альона Рябченко (Мелітополь, Україна) БАЛЬНЕОЛОГІЧНІ ГІДРОТЕРМАЛЬНІ РЕСУРСИ КОНТИНЕНТАЛЬНОЇ ЧАСТИНИ ПІВНІЧНО- ЗАХІДНОГО ПРИАЗОВ'Я.....	29
Наталія Данілова, Катерина Шуляк (Одеса, Україна) АГРОМЕТЕОРОЛОГІЧНІ УМОВИ РОСТУ І РОЗВИТКУ ПРОСА В ПОЛТАВСЬКІЙ ОБЛАСТІ	31

СЕКЦІЯ: ДЕРЖАВНЕ УПРАВЛІННЯ

Микола Максьома (Черкаси, Україна) ІНФОРМУВАННЯ РЕГІОНАЛЬНОЇ АУДИТОРІЇ ЩОДО РЕАЛІЗАЦІЇ МОЛОДІЖНОЇ ПОЛІТИКИ	34
--	----

СЕКЦІЯ: ЕКОЛОГІЯ

Jasurbek Makulov (Namagan, O'zbekiston) FAT INTENSITY MANITORING AND TECHNOLOGY ALWAYS	36
Валерія Бондаренко (Харків, Україна) ПРОБЛЕМИ ЗАБРУДНЕННЯ АТМОСФЕРНОГО ПОВІТРЯ ВІД АВТОТРАНСПОРТУ НА УРБАНІЗОВАНИХ ТЕРИТОРІЯХ.....	37
Абдумалик Братов (Намаган, Узбекистан) НАМАНГАН ВИЛОЯТИДА СУФОРИЛАДИГАН ЕРЛАРНИНГМЕЛИОРАТИВ ҲОЛАТИНИ ЭКОЛОГИК БАХОЛАШ МАСАЛАЛАРИ	39
Надія Ільницька (Дрогобич, Україна) ЕКОЛОГІЧНІ ПРОБЛЕМИ ЛЬВОВА	41
Богдан Кравченко (Київ, Україна) ЩОДО ВПРОВАДЖЕННЯ ЗАКОНОДВСТВА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ В ГАЛУЗІ НАВКОЛИШНЬОГО СЕРЕДОВИЩА	43
Віталіна Курило (Суми, Україна) ДІЯЛЬНІСТЬ ПРИРОДНОГО ЗАПОВІДНИКА «МИХАЙЛІВСЬКА ЦІЛИНА» ТА УЧАСТЬ СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ В МІЖНАРОДНИХ ПРОГРАМАХ ОБМІНУ	45
Тетяна Кравчук (Київ, Україна) ЩОДО ПРОБЛЕМ ЗЕМЛЕКОРИСТУВАННЯ ВОДОХОРОННИХ ЗОН ТА ПРИБРЕЖНИХ СМУГ	47
Валерій Маховський, Ольга Крюковська, Роман Романюк (Кам'янське, Україна) ПРЕВЕНТИВНІ ЗАХОДИ ЩОДО НЕДОПУЩЕННЯ АВАРІЙНИХ СИТУАЦІЙ ПРИ РОЗВАНТАЖЕННІ НАФТОПРОДУКТІВ НА АЗС.....	49
Оксана Пальчик, Анастасія Хмарська (Київ, Україна) ЗАБРУДНЕННЯ НАВКОЛИШНЬОГО СЕРЕДОВИЩА УКРАЇНИ ТВЕРДИМИ ПОБУТОВИМИ ВІДХОДАМИ: ПРОБЛЕМА СУЧАСНОСТІ	51